

Dosarul nr. 3ra-852/22
2-21041509-01-3ra-18082022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud. A. Paniș)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Minciuna, V. Negru, E. Palanciuc)

Î N C H E I E R E

5 octombrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Nina Vascan
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului depus de către Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea Comercială „Vamilagro-Top” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Agenției de Intervenție și Plăți pentru Agricultură cu privire la anularea actului administrativ și obligarea emiterii actului administrativ,
împotriva deciziei din 8 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 19 martie 2021, Societatea Comercială „Vamilagro-Top” Societate cu Răspundere Limitată a depus cerere de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ împotriva Agenției de Intervenții și Plăți pentru Agricultură cu privire la anularea actului administrativ și obligarea emiterii actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, în luna octombrie 2020, a depus la Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură cerere de solicitare a sprijinului financiar în baza dosarului nr. 1.2- P/2010ED4639.

A menționat că la data de 29 decembrie 2020, a recepționat notificarea nr. 41/52449 din 22 decembrie 2020, prin care Direcția verificări pe teren din cadrul Agenției de Intervenție și Plăți pentru Agricultură a informat-o, că dosarul nr. 2- P/2010ED4639, se consideră neeligibil, iregularitățile fiind stipulate în procesul-verbal de constatare a iregularităților nr. 41 din 22 decembrie 2020.

A susținut că nefiind de acord cu aceste acte, la data de 31 decembrie 2020, a depus cerere prealabilă prin care a solicitat anularea procesului-verbal de constatare a iregularităților nr. 41 din 22 decembrie 2020 și a actului de inspecție nr. 651/is/2020. Prin scrisoarea Agenției de Intervenție și Plăți pentru Agricultură nr. 123/05 din 8

februarie 2021, i s-a adus la cunoștință că cererea prealabilă a fost transmisă Ministerului Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului pentru emiterea deciziei finale.

A comunicat că, prin scrisoarea Ministerului Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului nr. 04/1-05/811 din 2 martie 2021, a primit decizia din 23 februarie 2021, prin care s-a dispus respingerea cererii prealabile și menținerea deciziei nr. 75/10093 din 4 februarie 2021 a Comisiei de examinare a cererilor prealabile din cadrul Agenției de Intervenție și Plăți pentru Agricultură.

Reclamanta a afirmat că nu este de acord cu decizia indicată, în special, cu mențiunea că actele de înființare a plantațiilor de măr, prezentate de solicitant, conțin date neveridice, menționând că, informația la care se face referință în decizia contestată, nu se regăsește în dosarul de subvenționare evaluat, respectiv, nu-i pot fi imputate acțiuni pe care nu le-a comis și nu i se pot incrimina fapte care nu le-a indicat.

A adăugat că informația la care se referă precum că, în actul de înființare a plantației este indicat cuvântul „primăvară” trebuie calificată ca eroare, dar în nici un caz ca dată neveridică, cu atât mai mult, că textul „luna primăvară” este introdus eronat, mecanic și neobservat, inclusiv de reprezentanții instituțiilor administrației publice locale, deoarece este minoră și ne semnificativă, care nu influențează asupra eligibilității dosarului de subvenționare.

A explicat că pe cale de consecință, atât procesul-verbal de constatare a iregularităților nr. 41 din 22 decembrie 2020, cât și actul de inspecție nr. 651/is/2020, sunt pasibile de a fi anulate, deoarece conțin date incorecte și informații care nu corespund realității. Mai mult, materialele dosarului de subvenționare nu au fost examinate în coroborare cu prevederile legale și circumstanțele de fapt ale cazului.

A invocat că analizând actele contestate, se identifică că acestea sunt nule, deoarece, conțin vicii deosebit de grave și este evident că nu au fost luate în considerare toate circumstanțele, or, în actul de inspecție la rubrica „Informații despre solicitant” se indică surse de investiții în mărime de 11 221 202,00 de lei, iar la rubrica surse proprii, de asemenea se indică suma de 11 221 202,00 de lei, ceea ce nu corespunde realității și nici informației din dosarul de subvenționare.

A specificat că un alt motiv indicat în actul contestat îl constituie faptul că plantația multianuală de măr este înființată în primăvara anului 2020, pe când pomii de măr au fost importați în țară în luna iunie 2020, de fapt, fiind o plantație înființată în luna iunie 2020.

În acest sens, a precizat că, prin hotărârea Parlamentului nr. 55/2020, s-a declarat stare de urgență pe întreg teritoriul Republicii Moldova pe perioada 17 martie – 15 mai 2020. În conformitate cu prevederile dispoziției nr. 1 din 18 martie 2020 a Comisiei pentru Situații Excepționale, pe durata stării de urgență termenele de prescripție și termenele de decădere de orice fel nu încep să curgă, iar dacă au început să curgă, se suspendă pe toată durata stării de urgență instituite potrivit hotărârii Parlamentului nr. 55 din 17 martie 2020.

Astfel, a menționat, că la 19 martie 2020, conform informației din invoice-urile nr. R 281/2020 din 20 mai 2020, R 280/2020 din 20 mai 2020, nr. 278/2020 din 19 mai 2020, de import a puietilor în baza contractului nr. 01/2020 din 18 februarie 2020,

încheiat între societate și Vivai Nischler D. Nischler Georg & Co, Italia, se confirmă faptul că puieții erau pregătiți în termen și expuși pentru încărcare, însă, din cauza incertitudinii referitoare la posibilitatea de transportare cu accesul de intrare în țară restricționat, aceasta a fost în imposibilitate de a se produce în termenii indicați condiționați de starea de urgență din țară. Mai mult ca atât, starea de urgență a fost urmată de starea de urgență în sănătate publică instituită prin hotărârea nr. 10 din 15 mai 2020, pe perioada 16 mai – 30 iunie 2020, cu posibilitatea de prelungire a termenului dat în funcție de evoluția situației epidemiologice.

Respectiv, a relatat că în condițiile enunțate, a fost imposibilă definitivarea înființării plantației multianuale până la 31 mai 2020, deoarece era în pericol sănătatea cetățenilor. Deși înființarea plantației a avut loc în primele zile ale lunii iunie 2020, aceasta s-a produs în scopul protecției și prevenirii unor eventuale pierderi, prejudicii, inclusiv a sănătății populației, or, starea de extremă necesitate a justificat riscul de a planta în condiții dificile, cu luarea tuturor măsurilor de protecție a sănătății angajaților și cu asumarea propriului risc. Riscul a fost întemeiat, astfel că dispunând de surse acvatică și monitorizarea ulterioară a plantației, puieții s-au prins în proporție avansată.

A indicat că conform standardelor de plantare în agricultură, anul/perioada agricolă se calculează estimativ în funcție de anotimp, aceasta nefiind o linie strict determinată, or, perioada agricolă se calculează în funcție de temperatura atmosferică, umiditatea aerului și nu exact de ultima zi a lunii din anotimpul respectiv, cu atât mai mult că în ultimul timp există disensiuni esențiale între anotimp și parametri climatici. Respectiv, plantarea livezii în primele zile ale lunii, a fost din cauza stării excepționale declarate și nu constituie un impediment prevăzut de hotărârea Guvernului nr. 455/2017, deoarece, conform dispozițiilor pct. 24, sprijinul este acordat pentru înființarea, începând cu toamna anului de subvenționare, conform proiectului de înființare, a actelor de înființare a plantațiilor multianuale cu material săditor.

Prin urmare, în opinia reclamantei, nu contează când s-a produs înființarea în raport cu proiectul inițial, deoarece, de la proiect e acceptabil să se derogheze în limitele legale.

A remarcat că în procesul-verbal contestat nu se constată și nici nu se indică careva „iregularități”, doar se menționează că s-a stabilit – actul de inspecție nr. 651/is/2020 se anexează, situație ce denotă că nici nu există un proces-verbal care să corespundă rigorilor legale prevăzute în pct. 146 din Regulament, care să aibă la bază un act de verificare, așa cum se indică în pct. 145 din Regulament.

Reclamanta a opinat că grupul de lucru nu a analizat sub toate aspectele dosarul său de subvenționare, iar actele emise de Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură, sunt ilegale și neîntemeiate.

Astfel, Societatea Comercială „Vamilagro-Top” Societate cu Răspundere Limitată a solicitat anularea deciziei Ministerului Agriculturii, Dezvoltării Regionale și Mediului din 23 februarie 2021, prin care s-a respins cererea sa prealabilă; a deciziei Comisiei de examinare a cererilor prelabile din cadrul Agenției de Intervenție și Plăți pentru Agricultură nr. P-75/10093 din 4 februarie 2021; a procesului-verbal de constatare a iregularităților nr. 41 din 22 decembrie 2020; a actului de inspecție nr. 651/is/2020 din 11 decembrie 2020 și obligarea emiterii actului administrativ

individual favorabil de declarare eligibilă a dosarului de subvenționare și emiterea deciziei în dosarul de subvenționare nr. 1.2-P/2010ED4639 cu acordarea subvenției solicitate.

Prin hotărârea din 4 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea depusă de către Societatea Comercială „Vamilagro-Top” Societate cu Răspundere Limitată.

Întru argumentarea soluției, instanța de fond a considerat că nu există temeiuri pentru anularea actelor contestate.

Instanța de fond a notat că, se remarcă o discrepanță între informația indicată în actele de înființare a plantațiilor și circumstanțele de fapt. Or, nu este posibilă plantația în primăvara anului 2020, atât timp cât materialul săditor la plantare a fost importat abia la sfârșitul anului 2020.

Din care considerente, prima instanță a concluzionat că Societatea cu Răspundere Limitată „VamilagroTop” a indicat în dosarul de subvenționare informații neveridice.

La fel, a menționat că societatea „Vamilagro-Top” a întocmit o declarație pe propria răspundere în care a declarat că toate informațiile din cererea de acordarea a sprijinului financiar, precum și documentele anexate la dosarul de subvenționare sunt veridice. Mai mult ca atât, dosarul de subvenționare se întocmește de către solicitant, astfel, în speță se atestă culpa reclamantului în indicarea informațiilor neveridice în actul privind înființarea plantațiilor multianuale din 10 august 2020.

Referitor la obiecțiile reclamantului cu privire la declararea stării de urgență în sănătate publică și suspendarea termenilor de prescripție, instanța de fond a invocat că aceste circumstanțe nu au legătură causală cu veridicitatea datelor indicate în actele de înființare a plantațiilor. Totodată, cu referire la prezentarea actului de înființare a plantațiilor corectat, instanța reține că acesta a fost prezentat în cadrul ședinței de judecată, iar la verificarea informațiilor indiciate, actul dat conținea informații neveridice, și anume data plantațiilor pomilor de măr. Iar, potrivit pct.123 din Regulament, reclamantul este în drept să depună un nou dosar de subvenționare pentru aceeași măsură de sprijin în condiții generale, dar nu mai devreme de 5 zile lucrătoare de la data întocmirii procesului-verbal de constatare a iregularităților și doar după înlăturarea circumstanțelor ce au servit drept temei pentru respingerea acesteia anterior.

Prin urmare, prima instanță, a constatat că la caz societatea „Vamilagro-Top” în dosarul de subvenționare nr.1.2- P/2010Ed4639 a indicat informații neveridice, care fac imposibilă achitarea mijloacelor financiare solicitate.

În consecință, acțiunile relatate sunt mai mult decât suficiente și confirmă un impediment în acordarea sprijinului financiar .

Cu respectarea dispozițiilor art. 232 din Codul administrativ, la 5 noiembrie 2021, Societatea Comercială „Vamilagro-Top” Societate cu Răspundere Limitată a depus apel nemotivat, iar la 8 februarie 2022 a prezentat motivarea apelului împotriva hotărârii instanței de fond.

Prin decizia din 8 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul depus de către Societatea Comercială „Vamilagro-Top” Societate cu Răspundere Limitată, s-a casat hotărârea din 4 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani și s-a pronunțat o nouă hotărâre de admitere a acțiunii. S-a obligat Agenția de Intervenție și

Plăți pentru Agricultură să emită actul administrativ individual favorabil de declarare eligibilă a dosarului nr. 1.2.-P/2010ED4639 depus de Societatea Comercială „Vamilagro-Top” Societate cu Răspundere Limitată. S-a obligat Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură să emită decizia de acordare a subvenției solicitate de Societatea Comercială „Vamilagro-Top” Societate cu Răspundere Limitată, în dosarul de subvenționare nr. 1.2.-P/2010ED4639.

Pentru a decide astfel, instanța de apel analizând normele legale în raport cu circumstanțele de fapt constatate, a stabilit că Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură în mod nejustificat a declarat drept neeligibil dosarul de subvenționare depus de Societatea Comercială „Vamilagro-Top” Societate cu Răspundere Limitată, or, argumentele indicate în actul de inspecție și procesul-verbal de constatare a iregularităților, au un caracter declarativ și neîntemeiat.

Sub acest aspect, instanța ierarhic inferioară a subliniat că, Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură a invocat drept temei de declarare drept neeligibil a dosarului de subvenționare depus de Societatea Comercială „Vamilagro-Top” Societate cu Răspundere Limitată, faptul că, în documentele prezentate au fost incluse date neveridice referitor la momentul înființării plantației, însă, aceste constatări ale Agenției au un caracter declarativ.

Instanța de judecată a enunțat că în sensul Regulamentului enunțat, prin date neveridice se înțeleg informațiile conținute în documentele anexate la cererea de solicitare a subvenției, dar care nu corespund realității, constatate în procesul examinării dosarelor de subvenționare sau controalelor, referitoare la volumul și cantitatea lucrărilor/bunurilor supuse subvenționării, suprafețelor plantațiilor înființate. Astfel, pot fi calificate ca date neveridice doar informațiile referitor la volumul și cantitatea lucrărilor/bunurilor supuse subvenționării, suprafețelor plantațiilor înființate.

În condițiile speței, instanța de apel a reținut că, pretinsele iregularități constatate de Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură referitoare la data înființării plantației, nu se încadrează în limitele definiției date de legiuitor noțiunii de date neveridice.

Corespunzător, instanța inferioară a dedus că Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură în mod ilegal și neîntemeiat a declarat drept neeligibil dosarul de subvenționare depus de Societatea Comercială „Vamilagro-Top” Societate cu Răspundere Limitată, motive pentru care, se impune necesitatea adoptării unei soluții de anulare a actului de inspecție din 11 decembrie 2020 și a procesului-verbal privind constatarea iregularităților nr.41 din 22 decembrie 2020.

La data de 4 august 2022, Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură a depus recurs (motivat) împotriva deciziei din 8 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei noi decizii de menținere a hotărârii primei instanțe.

În argumentarea cererii de recurs cu reiterarea motivelor de drept și de fapt anterior invocate, recurenta a indicat că decizia contestată este neîntemeiată, or, instanța de apel a admis încălcarea normelor de drept material și de drept procedural, ceea ce în conformitate cu art. 432 alin. (2) lit. a), lit. b) și alin. (3) din Codul de procedură civilă servește temei de declarare a recursului.

A menționat că decizia recurată denotă o vădită tendențiozitate, exprimată prin încălcarea prevederilor legale și aplicarea eronată a acestora.

A mai adăugat că instanța de apel nu a examinat corect și multiaspectual fondul cauzei, iar prin adoptarea unei hotărâri vădit ilegale a încălcat dreptul recurenteii la un proces echitabil.

A susținut că instanța de apel a casat hotărârea instanței de fond cu admiterea acțiunii, însă, în motivare, instanța de judecată s-a limitat numai la expunerea pur declarativă a probelor, prin care se confirmă împrejurările. Deși, instanța de judecată nu poate să se limiteze la enumerarea, în hotărârea sa, a probelor prin care se confirmă împrejurările ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei, dar este obligată să se expună asupra conținutului acestor probe și să le aprecieze după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege, ceea ce nu a fost făcut de către instanțele de judecată.

A precizat că instanța de apel a încălcat grav normele de drept material și normele de drept procedural, adică nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, și anume: art. 20, 26 alin. (1) din Constituție, art. 121-122 alin. (1), 130, 118 alin. (1), 183 alin. (2), 239, 240 alin. (3) din Codul de procedură civilă, art. 225, 228, 1434 alin. (1), 1435, 1437 din Codul civil.

Examinând admisibilitatea recursului depus de către Agenția de Intervenții și Plăți pentru Agricultură, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată inadmisibilitatea acestuia, din următoarele motivele ce succed.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere.

Alineatul (2) al aceluiași articol prevede la lit. d) că recursul se declară inadmisibil în special când a fost depus după expirarea termenului stabilit la art. 245 alin. (1).

În această ordine de idei, art. 245 alin. (1) din Codul administrativ, reglementează expres că recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Din interpretarea corectă a normelor legale enunțate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că, exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, prestabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, cărora li se subsumează și instituirea unor termene, după a căror expirare valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă.

La acest capitol, instanța de recurs reține și prevederile art. 223 din Codul administrativ, conform cărora hotărârile și alte acte de dispoziție prin care se stabilesc termene, precum și numirea ședințelor și citațiile se notifică participanților la proces conform art. 96-114.

În sensul art. 96 alin. (1) din Codul administrativ, notificările și comunicările către participanții la procedura administrativă se realizează în orice formă de comunicare

adecvată, rapidă și eficientă din punctul de vedere al costurilor. Comunicarea prin mijloace electronice are prioritate dacă este adecvată obiectului comunicării și acceptată de participantul la procedură.

Relevante la caz sunt și regulile generale ce țin de calcularea termenelor în materie de contencios administrativ, care sunt reglementate prin prisma art.195 din Codul administrativ, potrivit căroră procedura acțiunii în contencios administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art.169–171.

În conformitate cu art.110 din Codul de procedură civilă, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

Conform art.111 alin.(1)-(4) din Codul de procedură civilă, actele de procedură se efectuează în termenul prevăzut de lege. În cazul în care nu este stabilit prin lege, termenul de procedură se fixează de către instanța judecătorească. Termenul de procedură se instituie prin indicarea unei date calendaristice, datei comunicării actului de procedură, a unei perioade sau prin referire la un eveniment viitor și cert că se va produce. În ultimul caz, actul de procedură poate fi efectuat în decursul întregii perioade. Dacă începutul curgerii termenului este determinat de un eveniment sau moment în timp care va surveni pe parcursul zilei, inclusiv de comunicarea actului de procedură, atunci ziua survenirii evenimentului sau a momentului nu se ia în considerare la calcularea termenului. Dacă începutul curgerii termenului se determină prin începutul unei zile, această zi se include în termen.

În temeiul art.113 din Codul de procedură civilă, dreptul de a efectua actul de procedură încetează odată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța de judecată. Nerespectarea termenului atrage după sine decăderea din dreptul de a efectua actul de procedură, dacă legea nu prevede altfel.

La caz, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că dispozitivul deciziei instanței de apel pronunțat public la data de 8 iunie 2022 a fost notificat recurentei (aipa@aipa.gov.md), prin intermediul poștei electronice, la 27 iunie 2022 (f.d.118).

Prin urmare, în speță prin prisma dispozițiilor art. 245 alin. (1) din Codul administrativ, termenul de procedură de 30 de zile instituit de legiuitor pentru valorificarea dreptului de a depune recursul împotriva deciziei din 8 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău și-a început curgerea din 28 iunie 2022 și a expirat la data de 27 iulie 2022 (zi de miercuri).

Cu toate acestea, recursul (motivat) Agenției de Intervenții și Plăți pentru Agricultură împotriva deciziei din 8 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost depus la data de 4 august 2022 (f.d.122), fapt ce denotă depunerea recursului după expirarea termenului prevăzut la art. 245 alin. (1) din Codul administrativ, cu atât mai mult că recurentul nu a solicitat repunerea în termen a recursului prin prisma 65 alin. (1) din Codul administrativ.

Or, reținând dispozițiile art. 245 din Codul administrativ, este cert că legiuitorul a prevăzut depunerea recursului separat de motivarea acestuia, respectiv, termenul de declarare și cel de prezentare a motivării recursului curg din momente diferite (dies a quo), și anume: - în temeiul art. 245 alin. (1) Cod administrativ, de la notificarea dispozitivului hotărârii/deciziei instanței de apel, sub sancțiunea art. 246 alin. (2) lit. d) Cod administrativ – recursul se declară inadmisibil, în special, când recursul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art. 245 alin. (1).

În continuare, completul specializat conchide că recurenta fiind interesată în soarta soluționării prezentului litigiu, urma să întreprindă măsurile necesare de a-și proteja dreptul său de acces la instanță prin depunerea în termen a recursului, care să corespundă exigențelor impuse de legiuitor, în caz contrar intervenind cu titlu de sancțiune procedurală, declararea recursului inadmisibil în temeiul articolului 246 alin. (2) lit. d) din Codul administrativ.

Relevant de menționat este și jurisprudența CtEDO în care Înalta Curte a reiterat că, ține de obligația părților de a lua măsurile necesare privind protecția drepturilor sale de acces la justiție (Van Harn împotriva Germaniei).

Or, legiuitorul a instituit termen imperativ pentru exercitarea căii de atac, asigurând astfel stabilitatea raporturilor juridice dintre părți și evitarea incertitudinii pentru o perioadă îndelungată de timp, în care apar, derulează și se modifică o complexitate de relații dintre părți sub egida unor norme de drept distincte.

Iar, admiterea exercitării unei căi de atac în afara termenului legal ar constitui o încălcare a principiului legalității și securității raporturilor juridice și respectiv, o soluție inadmisibilă în conjunctura ordinii de drept naționale.

La caz, este notabil că certitudinea legală impusă regulilor procedurii de contencios administrativ, în calitate de condiție sine qua non a unui proces echitabil, vizează, atât drepturile recurentului, cât și ale intimatului, astfel încât instanța de contencios administrativ, nefiind în drept de a substitui voința legislatorului materializată în conținutul normelor de procedură, în vederea exonerării recurentului de sancțiunile procedurale din motivul înțelegerii greșite de către acesta a efectelor legale.

Concomitent, jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, a statuat reglementarea referitoare la formalitățile și termenele ce trebuie respectate pentru exercitarea unei căi de atac urmărește să asigure o bună administrare a justiției și, în particular, să respecte principiul securității raporturilor juridice și că cei interesați trebuie să aibă posibilitatea de a se aștepta ca aceste reguli să fie aplicate. Aceste termene urmăresc mai multe scopuri importante, și anume, să garanteze securitatea juridică, fixând un termen pentru acțiuni, să pună pe eventualii pârâți la adăpost de plângeri introduse foarte târziu, care ar fi, probabil, mai dificil de combătut, și să împiedice nedreptățile ce s-ar putea produce dacă tribunalele ar fi chemate să se pronunțe în legătură cu evenimente consumate cu mult timp în urmă, plecând de la elemente de probă cărora nu li s-ar mai putea acorda credit și care ar fi incomplete din cauza timpului scurs (cauza Brumărescu c. României, cauza Marckx c. Belgiei).

În această ordine de idei, corelând circumstanțele faptice constatate și expuse supra cu normele legale precitate, completul specializat conchide că la depunerea recursului împotriva deciziei din 8 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, Agenția de Intervenție

și Plăți pentru Agricultură nu a respectat prevederile articolului 245 alin. (1) din Codul administrativ.

Din considerentele menționate și având în vedere că Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură nu a respectat prevederile art. 245 alin. (1) din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus împotriva deciziei din 8 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 alin. (1) și (2) lit. d) din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de către Agenția de Intervenție și Plăți pentru Agricultură, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Nina Vascan

Nicolae Craiu